

Co znamená “dočasné” přístávací lodní molo v Gaze?

- CZ24 News | 12. března 2024

IZRAEL / PALESTINA: Za nekompromisním postojem uzavřít přechod v Rafáhu se již skrývalo ospravedlnění projektu mořského mola v Gaze. Je to obvyklý americký okupační proces, který vždy doprovází izraelskou okupaci.

Americký prezident 7. března oznámil velkou humanitární operaci tím, že nařídil výstavbu “dočasného mola” v Gaze, aby umožnil příchod masivní pomoci přes námořní koridor z Kypru vzdáleného asi 380 km, což by obešlo pozemní invazi amerických vojáků. Stalo se tak poté, co omezená letecká podpora skrze shoz pomoci se ukázala jako drahá, často marná, kvůli nepřesnosti dopadu a omezenému rozsahu a množství zásilek.

Izrael uvítal oznámený humanitární koridor a Evropská komise zveřejnila 8. března společné prohlášení s Kyprem, Spojenými arabskými emiráty, Spojenými státy a Spojeným královstvím, kterým se schvaluje aktivace koridoru námořní pomoci do Gazy.

V tomto ohledu měl úvodník libanonského deníku Al-Akhbar z 9. března název: “Karneval mořského potravinového mostu: Amerika se připravuje na trvalou válku”. Nassera Kandil, šéfredaktora deníku Al-Binaa, co vyjádřil k otázce, proč Izrael přijal výsadek pomoci v Gaze. Analyzuje, co tento nejnovější projekt naoko nezaujaté humanitární pomoci může znamenat.

Kolonizace Gazy

Bojovníci intifady, kteří válčí v Gaze, čtou podrobně všechny zprávy, stejně jako se analyzuje vše, co se skrývá v každém zpravodajství. Shoz pomoci provozovaný USA se týkal skromného a mizerného množství položek a vynikal zjevnou neúčinností. Došlo k poškození zásilek, včetně 5 zabitých a 10 zraněných balíky shozenými z letadel na Gazu. Na místo určení došlo směšné množství ve srovnání s potřebami obyvatel Gazy. Všem bylo jasné, že tato podivná operace skrývá nějaký jiný cíl.

Pak americký prezident oznámil projekt stavby mořského mola na pobřeží Gazy, aby se poskytlo více humanitární pomoci. A následoval podivuhodný spěch, kdy Kypr a EU se k USA okamžitě připojily. To nutně vyvolává otázku, co může tento nový projekt znamenat.

K tomu je potřeba dodat, že navzdory rozdílům v průběhu války vedené v Gaze americko-evropský Západ uznává, že není absolutně schopen donutit okupační vládu Izraele, aby plně otevřela funkční a velmi efektivní přechod přes Rafáh. To znamená, že Západ neustále žádá každého rozumného a rozumného člověka mezi Palestinci a Araby, aby urychleně tlačil na okupanta s tím, že je třeba vytvořit Palestinský stát z osvobozených osad a s východním Jeruzalémem jako hlavním městem. Přitom není schopen přimět Izrael, aby otevřel přechod v Rafáhu z humanitárních důvodů. Takové rétorice může naletět jen idiot.

Podle projektu dotyčného mola, je celkem jasné, že nebude dočasné a není určeno k demontáži po provedení pomoci. To znamená, že jeho plánovači nemají v úmyslu se stáhnout z Gazy. A to také znamená, že za nekompromisním postojem uzavřít přechod v Rafáhu se již skrývalo ospravedlnění projektu mořského mola v Gaze. Je to obvyklý americký okupační proces, který vždy doprovází izraelskou okupační vojenskou akci.

V roce 1982 byla izraelská armáda pod záminkou ochrany civilistů napadena Libanonem a obsadila

Bejrút. Tato invaze zároveň odůvodnila rozmístění mnohonárodních sil vedených USA za účasti Velké Británie, Francie a Itálie. Tyto kontingenty přišly završit okupační poslání Izraele v Libanonu. A také tam zůstaly i po stažení okupační armády. Nakonec se rozhodly odejít počátkem roku 1984, až po operacích prováděných arabským odbojem.

A jistě je to úplná náhoda, že z geografického hlediska se projekt mola nachází v oblasti plynových polí Gazy, která se mají těžit. To je oblast, pro kterou okupační subjekt dal předběžnou dohodu o rozvoji těžby s názvem "Gaza Marine" a spěchal, aby nad ním převzal kontrolu. Realizace projektu Gaza Marine by vyžadovala bezpečnostní koordinaci mezi Izraelem, sousedním Egyptem a palestinskou samosprávou. Pole bylo objeveno společností British Gas (BG) v roce 2000. Jeho vývoj byl zpožděn kvůli konfliktu mezi Izraelem a Palestinou, ekonomickým faktorům a politickým sporům. Podle odhadů by obsahoval více než jeden bilion kubických stop zemního plynu. A to nám připomíná, že heslo "plyn-olej" je skutečnou pohnutkou amerických invazí v regionu. Podejme příklady.

- Okupace Iráku. Americká okupace, která pokračovala i po vojenském stažení v roce 2011, prostřednictvím ropné okupace prostřednictvím bankovních operací.
- Rozbití Libye. Zde zůstává politické řešení blokováno a občanská válka je živena oběma regionálními mocnostmi. Obě strany pracují pod hlavičkou Washingtonu, ale každá se zabývá financováním a podporou jednoho ze dvou protichůdných táborů, zatímco Amerika spravuje libyjskou ropu.
- Válka v Jemenu. Stačí analyzovat válku vedenou proti této zemi s ohledem na veto USA, které brání přijetí politického řešení.
- Válka v Sýrii. To je příklad, který nevyžaduje žádnou další diskusi ani interpretaci. Podle samotného přiznání bývalého prezidenta Donalda Trumpa, USA okupují tuto zemi, aby ovládly její ropu. Kradou syrskou ropu a likvidují ji, jak se jim zlíbí. Proto připravují syrský lid o elektřinu a stabilní měnu, kterou si užívali, protože byli chráněni soběstačností země kvůli její ropné a potravinové nezávislosti.
- A tím jsme se dostali k otázce ropy a plynu, která vyvstává v Gaze...

Když odboj v Gaze přečte vše výše uvedené, již nepotřebuje důkaz, aby dospěl k závěru, že navrhovaná jednání se vůbec nesnaží nabídnout nějaké politické řešení války. Jde o nabídku kapitulace s možností, že válka bude pokračovat v jiných formách, aby dosáhla stejných cílů. Jednoduše řečeno, je třeba získat čas, dokud nebudou nástroje pro kontrolu ropy a plynu úplné.

Proto je třeba vzít v úvahu slova mluvčího brigád Al-Kasám, Abu Ubaidy, když prohlašuje, že válka pokračuje a že ji každá strana vede k prosazování svých cílů pomocí vlastních nástrojů. Odboj proto bude pokračovat v boji za dosažení svých cílů pomocí nástrojů, které mají k dispozici.

AUTOR: Nasser Kandil

Překlad: E-republika

[ZDROJ](#)